

GARBA

GAR

G

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

GARBA

A

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

GARBA

recull de notes breus

LA UNIVERSITAT D'ESTIU D'IGUALADA

L'estiu d'aquest 2007 serà recordat sens dubte com el del primer any de la Universitat d'Estiu Ramon Llull a la ciutat d'Igualada. Atenent a una crida sense referents previs, dues-centes cinquanta persones de totes les edats i d'una procedència geogràfica ben diversa van matricular-se als cursos programats aquesta primera vegada i que van ser els següents: 1. *30 idees i 10 eines per innovar* (15 hores). 2. *Els professionals de la salut i els reptes del segle XXI* (15 hores). 3. *Lideratge, comunicació i treball en equip* (15 hores). 4. *La feina de buscar feina* (10 hores). 5. *Els càtars, un cristianisme sense creu* (15 hores). 6. *Llengües i migracions: programes d'acollida* (20 hores). 7. *Govern i gestió municipal per a nous regidors* (20 hores). 8. *Ordenances fiscals i costos dels serveis* (15 hores). 9. *El desencís del món, el retorn de la filosofia* (15 hores). I 10. *Cinc cèntims d'òpera* (15 hores). Les classes van tenir lloc a l'Escola Universitària d'Igualada (UPC, Escola d'Adoberia) entre el 9 i el 14 de juliol, amb una pròrroga els dies 16 i 17 següents.

El curs que va tenir més assistència de tots va ser l'últim que hem esmentat —que va desbordar amb escreix totes les previsions—, i en canvi es va haver de suspendre el de «La feina de buscar feina» per un nombre insuficient de matri-

culats. El nombre de professors que van donar les classes va ser de vint-i-cinc. D'altra banda, convé afegir que l'activitat acadèmica es va veure complementada per un acte d'inauguració amb la presència de Màrius Serra —que va parlar de *Paraules per a aules?*— i el Quintet d'Arezzo, per dues visites culturals a l'estació depuradora d'Igualada i al castell de Claramunt i per un sopar de la Universitat al qual van assistir més d'un centenar de persones. Sense cap mena de triomfalisme, creiem que és just afirmar —com ho van expressar ells mateixos en la seva valoració— que la immensa majoria dels alumnes van sortir molt contents d'aquesta experiència.

I per què una Universitat d'Estiu? Doncs perquè la manca d'uns cursos d'aquestes característiques, fets amb rigor i professionalitat, era un buit ostensible en una ciutat que aspira a fer-se un lloc més important en l'àmbit de l'ensenyament universitari català i que vol estar en condicions d'oferir als seus residents i els de les comarques veïnes la possibilitat d'un reciclatge permanent en la seva formació. Per això, els membres de la *Revista d'Igualada* vam pensar en l'oportunitat d'organitzar la Universitat d'Estiu, ens vam posar sota l'aixopluc experimentat i cordial de la Universitat Ramon Llull i vam sol·licitar diversos ajuts per fer-ho possible. La veritat és que la resposta de l'Ajuntament d'Igualada va ser molt positiva i que vam comptar també amb el

suport entusiasta de la Fundació Caixa Manresa —que va presentar el seu Mercat de Treball *Àgora* en el si de la Universitat—, de la Diputació de Barcelona, del Consell Comarcal de l'Anoia i d'altres patrocinadors. El director d'aquest projecte engrescador va ser Joaquim Solé i Vilanova, catedràtic de Finances Públiques a la UB i responsable directe de l'èxit de la iniciativa.

No cal dir que el balanç positiu d'enguany significa un reconeixement i un esperó per continuar endavant. Així, doncs, caldrà treure lliçons d'aquesta primera edició i procurar ajustar bé els nous cursos de l'any vinent a les demandes i necessitats de la gent, de manera que continuï produint-se aquesta feliç comunió d'interessos que ha caracteritzat l'estrena d'aquest any 2007.